

SANAR

4TH INTERNATIONAL CONGRESS ON SPORTS, ANTHROPOLOGY, NUTRITION, ANATOMY AND RADIOLOGY

https://sanar.ankara.edu.tr iconsanar@gmail.com 12–14 December 2024 Ankara, Türkiye

Abstracts and Full-text Proceedings Book

4TH INTERNATIONAL CONGRESS ON SPORTS, ANTHROPOLOGY, NUTRITION, ANATOMY AND RADIOLOGY (SANAR 2024)

DEC 12-14, 2024

ANKARA UNIVERSITY
ANKARA/TURKEY

ISBN: 978-605-72063-2-9

Abstract Book

EDITORS

Prof. İbrahim TEKDEMİR / Ankara University

Prof. Semiyha TUNCEL / Ankara University

Prof. Rabet GÖZİL / Yüksek İhtisas University

Prof. Yener BEKTAŞ / Nevşehir Hacı Bektaş Veli University

Prof. Velittin BALCI / Ankara University

Assoc. Prof. Fatih ÇANKAL / Pursaklar Public Hospital

DİZ MRG İNCELEMELERİNDE PLİKA VARYASYONLARI VE KOMBİNASYONLARININ DAĞILIMI

Hilal KIRMIZIGÜL¹, Yunus TOPAL¹, Emre Emekli¹ Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Radyoloji Anabilim Dalı, Eskişehir, Türkiye.

Özet

Giriş: Diz eklemindeki plikalar, embriyolojik gelişim sürecinde ortaya çıkan ve genellikle klinik olarak asemptomatik kalan sinovyal yapılardır. Ancak, belirli varyasyonlar veya hipertrofiler, diz ağrısı ya da mekanik semptomlarla ilişkilendirilebilecek klinik semptomlara yol açabilir. Manyetik rezonans görüntüleme (MRG), plikaların anatomik varyasyonlarının ve patolojik durumlarının değerlendirilmesinde önemli bir rol oynamaktadır. Literatürde, plika varyasyonlarının sıklığı ve tiplerinin dağılımına ilişkin veriler sınırlıdır. Bu çalışmada, diz MRG tetkiklerinde plika varyasyonlarının sıklığını, tiplerini ve demografik özelliklere göre dağılımını retrospektif olarak değerlendirmeyi amaçladık.

Yöntem: Bu retrospektif çalışmada, Haziran-Kasım 2024 tarihleri arasında hastanemizde herhangi bir nedenle diz MRG incelemesi gerçekleştirilen hastaların görüntüleri değerlendirildi. Görüntüler, iki deneyimli radyolog tarafından bağımsız olarak incelendi ve görüş ayrılığı durumunda üçüncü bir radyoloğun kararı esas alındı. Hastaların yaşı, cinsiyeti ve plika varlığı kaydedildi. Plika saptanan hastalarda, plikaların türü (medial, lateral, suprapatellar, infrapatellar) ve varyasyonları ayrıca kaydedildi.

Bulgular: Bu çalışmaya, 378 hastaya ait toplam 488 diz MRG tetkiki dahil edildi. Çalışma popülasyonunun %44,9'unu (170/378) erkekler, %55,1'ini (208/378) kadınlar oluşturdu. Tüm hastalarda yaş ortalaması 49 (25), erkeklerde 41 (27), kadınlarda 53 (16,5) olarak hesaplandı. MRG incelemelerinde, bilateral çekim yapılan hastalardan %19,1'inde (21/110) iki dizde, %15,6'sında (17/110) bir dizde olmak üzere toplam 129 diz MRG'sinde (%26,4) plika varyasyonu tespit edildi. Plika varyasyonu, erkeklerin %31,2'sinde (53/170) ve kadınların %26,4'ünde (55/208) bulundu (p=0,332). İncelenen MRG'lerin %3,9'unda (19/488) birden fazla plika varyasyonu saptandı. Varyasyon türleri arasında: medial plika %11,1 (54/488), suprapatellar plika: %7,6 (37/488), lateral plika %3,9 (19/488) şeklindeydi. Ek olarak, kombinasyonlar şu şekilde gözlendi: medial ve lateral plika %2,0 (10/488), suprapatellar ve lateral plika %1,0 (5/488), suprapatellar ve medial plika: %0,8 (4/488).

Tartışma: Plika, eklemin sinovyal kapsülünden uzanan kalın, fibrotik bir doku bandıdır ve diz eklemi plika dokusundan en sık etkilenen eklemdir. Dizdeki sinovyal plikalar konumlarına göre suprapatellar, infrapatellar, medial patellar ve lateral patellar olmak üzere dört gruba ayrılmaktadır. Medial plika, semptomatik olma olasılığı en yüksek olan plika olarak bilinmektedir.

Farklı çalışmalar, sinovyal plikaların görülme sıklıklarıyla ilgili değişken oranlar bildirmiştir. SJ Kim ve WS Choe'nin 1997 yılında yaptıkları artroskopik bir çalışmada, dizlerdeki sinovyal plikaların insidansları suprapatellar plika için %87,0; mediopatellar plika için %72,0; infrapatellar plika için %86,0 ve lateral patellar plika için %1,3 olarak saptanmıştır. Plikanın dört grubu arasında cinsiyet, yaş ve sağsol taraf açısından desenlerin sıklığı ve dağılımı arasında anlamlı bir korelasyon bulunamamış, ancak aynı bireylerin sağ ve sol dizlerindeki desenlerin benzerlik gösterdiği kaydedilmiştir. Ogata'nın 1990 yılında yaptığı bir çalışmada ise suprapatellar plika fetal örneklerin %33,3'ünde, mediopatellar plika %37'sinde ve infrapatellar plika %50'sinde bulunmuştur. Lateral plika için literatürde çok az veri bulunmakta olup, nadir olduğu ifade edilmektedir. Bu calısmada plika sıklıkları, azalan sırayla medial (%11,1), suprapatellar (%7,6), lateral (%3,9) ve infrapatellar plika şeklinde bulunmuştur. Plika varlığı açısından erkekler ve kadınlar arasında anlamlı bir fark saptanmamıştır (p=0,332). Bulguları, literatürdeki bazı çalışmalarla uyumlu olmakla birlikte, plikaların görülme sıklığı ve dağılımı konusunda farklılıklar mevcuttur. Plikaların diz MRG tetkiklerinde değerlendirilmesi, klinik semptomların doğru yorumlanması ve uygun tedavi planlaması açısından önem taşımaktadır. Bu çalışma, plika varyasyonlarının hasta popülasyonumuzdaki sıklığını ve dağılımını belirleyerek literatüre katkı sağlamaktadır.

Sonuç:Plikalarda belirli varyasyonlar veya hipertrofiler, diz ağrısı ya da mekanik semptomlarla ilişkilendirilebilecek klinik semptomlara yol açabilir. Plikaların diz MRG tetkiklerinde değerlendirilmesi, klinik semptomların doğru yorumlanması ve uygun tedavi planlaması açısından önem taşımaktadır.